

รักษาราชการแทน & รักษาการในตำแหน่ง & ปฏิบัติรักษาราชการแทน

“รักษาราชการแทน”

ใช้ในกรณีที่ตำแหน่งราชการว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ โดยมีบัญญัติไว้ในมาตรา 41 - 50, 56, 64 แห่ง พรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งระดับหัวหน้าส่วนราชการ ได้แก่ มาตรา 41(นายกรัฐมนตรี), มาตรา 42(รัฐมนตรี), มาตรา 43 (เลขาธิการรัฐมนตรี), มาตรา 44(ปลัดกระทรวงฯและรองปลัดกระทรวงฯ), มาตรา 45(ปลัดทบวงฯและรองปลัดทบวงฯ), มาตรา 46(อธิบดีและรองอธิบดี), มาตรา 47(เลขาธิการกรมและหัวหน้าส่วนราชการระดับต่างๆของกรมตามกฎหมายการแบ่งส่วนราชการกรม ตามมาตรา 33 วรรค 2)*, มาตรา 56 (ผู้ว่าราชการจังหวัด), มาตรา 64(นายอำเภอ)

“รักษาการในตำแหน่ง”

ใช้ในกรณีที่ตำแหน่งราชการว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วย พรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 โดยมีบัญญัติไว้ในมาตรา 68 แห่ง พรบ.ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาราชการในตำแหน่งนั้นได้

“ปฏิบัติรักษาราชการแทน”

บัญญัติอยู่ในหมวด 5 มาตรา 38 - 40 หมายถึง การมอบอำนาจในการสั่งการอนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งใดๆ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การมอบอำนาจนี้ต้องทำเป็นหนังสือ การมอบอำนาจจะคงมีอยู่ตลอดไป จนกว่าจะมีการยกเลิกการมอบอำนาจนั้นๆ ดังนั้น การปฏิบัติรักษาราชการแทนจึงเป็นการมอบอำนาจในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนในบางเรื่อง เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว แก่ประชาชน และเป็นการกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบ